

(3) מצא בית הדין למשמעת שהוגש כתב אישום כאמור בפסקת משנה (1), יורה על השעיית העובד לתקופה כאמור בפסקת משנה (ב) סיפה, אלא אם כן שוכנע כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שלא להשעותו ובכללם האפשרות להעבירו לעבודה אחרת כאמור בסעיף 47(ד) לחוק המשמעת, וכי לא ייגרם נזק לקטין או לחסר ישע שעליו הוא אחראי במסגרת עבודתו, לרבות במסגרת עבודה אחרת שאליה הועבר, בשל אי-השעייתו, והכל לאחר שנתן לעובד הזדמנות להביא לפניו את טענותיו.

(4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות להשעות עובד לפי פסקת משנה (1)(א), או לפי סעיף 48 לחוק המשמעת.

(5) בפסקת משנה זו, "אחראי על קטין או חסר ישע", "חסר ישע" ו"עבירת מין או אלימות חמורה" – כהגדרתם בסעיף 47(א)(5) לחוק המשמעת;

(2) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) עובד שהושעה לפי הוראות פסקה (1), רשאי לפנות לבית הדין למשמעת בתום שישה חודשים מיום מתן ההחלטה על השעייתו בבקשה להפסיק את ההשעה; החליט בית הדין לדחות את הבקשה רשאי העובד לפנות כאמור אחת לתשעה חודשים החל ממועד דחיית הבקשה, אף אם לא התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות."

(א) תחילתו של חוק זה 90 ימים מיום פרסומו.

תחילה והוראת מעבר

(ב) הוראות סעיפים 47 ו-55 לחוק העיקרי וסעיף 20 לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978, כנוסחם בחוק זה, יחולו על עובד שהוגש נגדו כתב אישום ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 39), התשס"ז-2007*

1. תיקון סעיף 6 בחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 6 –

(1) בסעיף קטן (ג), הסיפה החל במילים "הוראות סעיף קטן זה" – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ד1), פסקה (א1) – תימחק;

(3) אחרי סעיף קטן (ד1) יבוא:

"(2ד) הזכאות להארכת חופשת הלידה לפי סעיפים קטנים (ב1) עד (ד1) היא מצטברת, ובלבד שכל ההארכות לפי סעיפים קטנים (ב1) ו-(ד1) לא יעלו יחד על ארבעה שבועות."

* התקבל בכנסת ביום י' באב התשס"ז (25 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – הממשלה 226, מיום י"א בכסלו התשס"ו (12 בדצמבר 2005), עמ' 200.
1 ס"ח התשי"ד, עמ' 154; התשס"ז, עמ' 360.

(4) בסעיף קטן (ה), אחרי "איננו בחיים" יבוא "או שהעוברת הסכימה שילדה יאומץ לפי חוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981², או שהיא אם נושאת כמשמעותה בחוק הסכמים לנשיאת עוברים (אישור הסכם ומעמד היילוד), התשנ"ו-1996³ (להלן – אם נושאת)", ובסופו יבוא "ואולם לגבי עוברת שהסכימה שילדה יאומץ או לגבי עוברת שהיא אם נושאת, לא יהיה תוקף לזכאותה לפי סעיף קטן זה אלא אם כן הודיעה על הסכמתה לקצר את חופשת הלידה בדרך, במועד ולמי שקבע שר התעשיה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים";

(5) לפני סעיף קטן (ח) יבוא:

"(11) (1) עובד שבת זוגו ילדה, ומתקיימים לגביו כל התנאים המפורטים להלן, ייתן לו מעבידו חופשת לידה בהתאם להוראות פסקה (2):

(א) הילד נמצא עמו ובהחזקתו;

(ב) הילד נמצא בטיפולו הבלעדי של העובד מחמת נכות או מחלה של בת הזוג ורופא אישר בכתב כי בשל הנכות או המחלה כאמור בת הזוג אינה מסוגלת לטפל בילד.

(2) על זכאותו של עובד לחופשת לידה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים קטנים (ב), (ג), (ד) ו-(ד1), ואולם חופשת הלידה של העובד תחל ביום שבו החלו להתקיים לגביו התנאים האמורים בפסקה (1), ותקופתה תהיה למשך יתרת תקופת חופשת הלידה של בת הזוג שלא נוצלה על ידה עד ליום האמור, וכל עוד מתקיימים לגבי העובד התנאים האמורים, ולעניין עובד שבת זוגו אינה זכאית לחופשת לידה לפי סעיף זה – למשך יתרת התקופה שבה היתה בת זוגו בחופשת לידה אילו היתה זכאית לה לפי סעיף זה.

(3) יצא עובד לחופשת לידה לפי סעיף קטן זה, אין בכך כדי לדחות, להאריך או לקצר את חופשת הלידה של בת זוגו.

(4) שר התעשיה המסחר והתעסוקה, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לביצוע הוראות פסקה (1), ובין השאר, כללים בדבר חובת מסירת הודעה למעביד על ידי העובד.;"

(6) בסעיף קטן (ט), במקום "מעבידה" יבוא "המעביד".

2. בסעיף 6 לחוק העיקרי, במקום "7(ג) ו-7א" יבוא "7(ג)3, 7(ד), 7א ו-7(ג)" ובמקום "עוברת שקיבלה למשמורתה" יבוא "עובד או עוברת שקיבלו למשמורתם".

3. בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ג) –

(א) בפסקה (1), אחרי "מצבה" יבוא "הרפואי" ובמקום "ובמידה שאישר" יבוא "ובמידה שאישר; דין היעדרות לפי פסקה זו כדין היעדרות מפאת מחלה, אלא אם כן העוברת זכאית לגמלה לשמירת היריון לפי סעיף 59 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁴, בעבור תקופה זו, או שהיא זכאית לתשלום בשל היעדרות מכוח דין אחר, הסכם קיבוצי או חוזה עבודה;";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

² ס"ח התשמ"א, עמ' 293.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 176.

⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

"(א1) בחודשי ההיריון, אם אישר רופא בכתב, על גבי טופס שנקבע בתקנות, כי סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה מסכנים את העובדת בשל היותה בהיריון, או את עובריה; דין היעדרות לפי פסקה זו כדין חופשה ללא תשלום, ואולם היעדרות לפי פסקה זו לא תפגע בזכויות התלויות בוותק של העובדת אצל מעבידה; הוראות פסקה זו לא יחולו אם מעבידה של העובדת מצא לה עבודה חלופית מתאימה;

(ב1) בחודשי ההיריון, אם אישר רופא בכתב, על גבי טופס שנקבע בתקנות, כי בשל סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה, נבצר מהעובדת לבצע את עבודתה בשל היותה בהיריון; דין היעדרות לפי פסקה זו כדין חופשה ללא תשלום, ואולם היעדרות לפי פסקה זו לא תפגע בזכויות התלויות בוותק של העובדת אצל מעבידה; הוראות פסקה זו לא יחולו אם מעבידה של העובדת מצא לה עבודה חלופית מתאימה;

(ג1) מתום חופשת הלידה, ועד תום שישה חודשים מיום הלידה, בתקופה שבה היא מניקה, בהתקיים כל אלה:

(1) העובדת הודיעה למעבידה שהיא מניקה;

(2) העבדתה נאסרה בתקופה שבה היא מניקה בשל ההנקה, לפי הוראות סעיף 1;

(3) מעבידה של העובדת לא מצא לה עבודה חלופית מתאימה;

(4) העובדת אינה רשאית להיעדר מעבודתה לפי סעיף קטן (ד);

היעדרה של עובדת מעבודתה לפי פסקה זו דינו כדין חופשה ללא תשלום, וזמן היעדרה לא יבוא במניין לגבי זכויות התלויות בוותק;

(ג) בפסקה (4), במקום "טיפול הפריה חוץ-גופית" יבוא "טיפול פוריות רבות טיפולי הפריה חוץ-גופית";

(2) אחרי סעיף (ג1) יבוא:

"(ג2) (1) עובד רשאי להיעדר מעבודתו בהתקיים האמור בפסקה מפסקאות משנה (א) או (ב), ולתקופה כמפורט בהן:

(א) בת זוגו של העובד החליטה לפצל את חופשת הלידה לפי הוראות סעיף 6(ב1)2) – למשך התקופה שבה היא מאושפזת ושבה פוצלה חופשת הלידה כאמור אך לא יותר מארבעה שבועות;

(ב) לעובד נולד ילד והילד נמצא עמו ובהחזקתו הבלעדית (בפסקת משנה זו – החזקה בלעדית) – מהיום שבו הילד נמצא בהחזקתו הבלעדית וכל עוד הוא נמצא בהחזקה כאמור, למשך יתרת תקופת חופשת הלידה של היולדת שלא נוצלה על ידה עד ליום האמור, ולעניין יולדת שאינה זכאית לחופשת לידה לפי סעיף 6 – למשך יתרת תקופת חופשת הלידה שלה היתה זכאית אילו חלו לגביה הוראות הסעיף האמור.

(2) לא יהיה תוקף לזכאות לפי סעיף קטן זה אלא אם כן הודיע העובד על מימושה למעבידו בדרך ובמועד שקבע שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

(3) היעדרות של עובד מעבודתו לפי פסקה (1) דינה כדין חופשה ללא תשלום, ואולם היעדרות כאמור לא תפגע בזכויות התלויות בוותק של העובד אצל מעבידו.

(4) עובד שנעדר מעבודתו לפי פסקה (1) והתייצב לעבודה לפני תום תקופת חופשתו, או הביע את רצונו לחזור לעבודה כאמור, לא יוכל המעביד לרדות את החזרתו לעבודה יותר משבועיים מיום שהתייצב או הביע את רצונו לחזור;

(3) בסעיף קטן (ד), בפסקה (1), במקום "מראשית השבוע השביעי שאחרי הלידה" יבוא "מתום חופשת הלידה" ואחרי "משנים עשר חודשים" יבוא "מיום הלידה";

(4) בסעיף קטן (ד), ברישה, אחרי "סעיף א" יבוא "או ב".

תיקון סעיף 7א

4. בסעיף 7א לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "עובדת הזכאית" יבוא "עובד או עובדת הזכאים", במקום "או הזכאית" יבוא "או עובדת הזכאית", במקום "והיא ומעבידה" יבוא "והם ומעבידם", במקום "שהעובדת שילמה" יבוא "שהעובדת או העובד שילמו", במקום "החלים עליה" יבוא "החלים עליהם" ובמקום "הוסיפה העובדת" יבוא "הוסיפו העובדת או העובד";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "שהעובדת עבדה" יבוא "שהעובדת או העובד עבדו" ואחרי "תחילת ההיריון" יבוא "של העובדת או של בת זוגו של העובד, לפי העניין";

(3) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "או לעובד".

5. בסעיף 8 לחוק העיקרי, אחרי "עובדת" יבוא "או עובד" ובמקום "שהיא" יבוא "שהם".

תיקון סעיף 8

6. בסעיף 9 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), הסיפה החל במילים "לעניין סעיף קטן זה" – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) לא יפטר מעביד עובדת או עובד בחופשת לידה או בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג) או 7(ג2), ולא ייתן הודעת פיטורים למועד החל בתקופת האמורות";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) לא יפטר מעביד עובדת או עובד בתקופה של 60 ימים לאחר תום חופשת הלידה או לאחר תום ימי ההיעדרות, כאמור בפסקה (1), לפי העניין, ולא ייתן הודעת פיטורים למועד החל בתקופה האמורה, אלא בהיתר מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה; השר לא יתיר פיטורים לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי מתקיימים כל אלה:

(א) הפיטורים אינם בקשר ללידה, לחופשת הלידה או להיעדרות כאמור;

(ב) עסקו של המעביד חדל לפעול או שהמעביד הוכרז כפושט רגל לפי פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980⁵, ואם הוא תאגיד – ניתן צו פירוק לפי פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983⁶; לעניין זה, "חדל לפעול" – כהגדרתו בסעיף 39.

(ג) בפסקה (2), במקום "סעיף 7(ד)(1)" יבוא "סעיף 7(ג)(ג1), (ד)(1) או (ד)(1)", ובמקום הסיפה החל במילים "אלא בהיתר" יבוא "אלא בהיתר מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ולא יתיר השר פיטורים לפי פסקה זו אם הם לרעתו בקשר ללידה או להיעדרות כאמור";

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 764.

(ד) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) במניין ימי הודעה מוקדמת לפיטורים לא יבואו התקופות האמורות בפסקאות (1) ו-(א1)";

(3) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(1) לא יפטר מעביד עובדת בימי היעדרה מעבודה לפי סעיף 7(א) ולא ייתן הודעת פיטורים למועד החל בתקופה האמורה; במניין ימי הודעה מוקדמת לפיטורים לא תבוא התקופה האמורה בסעיף קטן זה.

(2) בסעיף זה, "פיטורים" – לרבות אי-חידוש חוזה עבודה לתקופה קצובה שהוא אחד מאלה:

(1) חוזה עבודה לתקופה קצובה של שנים עשר חודשים או יותר;

(2) חוזה עבודה לתקופה קצובה הפחותה משנים עשר חודשים, שהאריך או שחידש העסקה קודמת שהיתה סמוך לפני תחילת תוקפו של החוזה."

7. בחלפת סעיף 9א לחוק העיקרי יבוא:

"איסור פגיעה 9א. (א) לא יפגע מעביד בהיקף המשרה או בהכנסה של עובדת או עובד שחלה הגבלה על פיטוריהם לפי סעיף 9, בתקופה שבה חלה ההגבלה כאמור, אלא בהיתר מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ולא יתיר השר פגיעה כאמור אם היא לדעתו בקשר לעילה שבשלה חלה אותה הגבלה.

(ב) בסעיף זה –

"פגיעה", בהיקף המשרה – למעט שינוי זמני בהיקף המשרה לפי בקשה שיזמו העובדת או העובד בשל מצבם הרפואי לפי אישור בכתב מאת רופא;

"פגיעה", בהכנסה, למעט –

(1) פגיעה בהכנסה החלה במקום העבודה מכוח דין או הסכם קיבוצי;

(2) פגיעה ברכיב השכר המשולם לעובדת או לעובד בהתאם לתפוקת עבודתם ובלבד שהפגיעה בתפוקתם של העובדת או העובד לא נגרמה מסיבות התלויות במעביד"

8. בסעיף 9ב לחוק העיקרי –

(1) ברישה, אחרי "סעיף 9א" יבוא "לגבי עובדת בהיריון";

(2) בפסקה (1), בכל מקום, אחרי "הפגיעה בהיקף המשרה" יבוא "או בהכנסה".

9. תיקון סעיף 10 בסעיף 10(ב) לחוק העיקרי, בכל מקום, אחרי "בשעות נוספות" יבוא "או במנוחה השבועית".

10. בחלפת סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:

"סמכויות פיקוח 13. (א) שר התעשייה המסחר והתעסוקה ימנה מפקחים, מביין עובדי משרדו, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה.

(ב) לא יתמנה מפקח כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן קיבל הכשרה מתאימה כפי שהורה שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.
(ג) לשם מילוי תפקידיו רשאי מפקח שמונה לפי הוראות סעיף קטן (א) (להלן – מפקח) –

(1) לדרוש ממעביד או ממעסיק בפועל, מעובד שלהם או מאדם שפעל מטעמם או בעבורם, מידע ומסמכים בכל עניין הנוגע לחוק זה;

(2) להיכנס, בכל עת סבירה, למקום שיש לו יסוד להניח כי מועסקים בו בני אדם, או כי בו מתנהל עסקו של המעביד או של המעסיק בפועל, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו של שופט.

(ד) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשאי מפקח לחקור אדם שלדעתו קשור לביצוע עבירה כאמור, או עשוי להיות לו מידע לגביה, וכן להפוס כל חפץ, לרבות מסמך, הקשור לביצוע עבירה כאמור; על חקירה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁷, ועל דבר שנתפס לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט-1969⁸.

(ה) בסעיף זה, "מעסיק בפועל" – כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996⁹.

הוספת סעיף 13

11. אחרי סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:

"ערער 13. הרואה עצמו נפגע מהחלטת שר התעשייה המסחר והתעסוקה לעניין מתן היתר לפי הוראות חוק זה, רשאי לערער עליה לפני בית דין אזורי לעבודה, בתוך 45 ימים מהיום שבו הגיעה ההחלטה לידעתו."

החלפת סעיף 14

12. במקום סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא:

"עונשין 14. (א) מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹⁰ (בחוק זה – חוק העונשין):

(1) העביד עובדת בעבודה, בתהליך ייצור או במקום עבודה, שנאסרו או שהוגבלו לפי סעיף 1;

(2) העביד עובדת בעבודת לילה בלא לספק לה את התנאים הנדרשים לפי סעיף 2(א);

(3) סירב לקבל אישה לעבודה בשל כך שהודיעה עם קבלתה לעבודה כי אינה מסכימה, מטעמים משפחתיים, לעבוד בלילה, בניגוד להוראות סעיף 2(ג);

⁷ חוקי א"י, פרק ל"ד, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

⁹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

¹⁰ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(4) העביד עובדת או עובד בחופשת הלידה, בניגוד להוראות סעיף 6;

(5) העביד עובדת או עובד בידעו שהם בחופשת לידה, בניגוד להוראות סעיף 8;

(6) פיטר, בלא היתר, עובדת שהיא בהיריון וטרם יצאה לחופשת לידה, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(7) פיטר עובדת או עובד בחופשת לידה או בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג)(2) או 7(ג)(2), בניגוד להוראות סעיף 9(ג)(1);

(8) פיטר, בלא היתר, עובדת או עובד בתקופה של 60 ימים לאחר תום חופשת הלידה או לאחר תום ימי ההיעדרות לפי סעיף 7(ג)(2) או 7(ג)(2), בניגוד להוראות סעיף 9(ג)(א1);

(9) פיטר, בלא היתר, עובדת או עובד בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג)(ג1), 7(ד)(1) או 7(ד) או במשך תקופה של 60 ימים שלאחר תום ימי ההיעדרות כאמור, בניגוד להוראות סעיף 9(ג)(2);

(10) פיטר, בלא היתר, עובדת ששהתה במקלט לנשים מוכות, בימי היעדרה מעבודתה לפי סעיף 7(ג)(5), או במשך תקופה של 90 ימים לאחר תום ימי ההיעדרות כאמור, בניגוד להוראות סעיף 9(ד);

(11) פיטר, בלא היתר, עובדת או עובד שעברו טיפולי פוריות או טיפולי הפריה חוץ-גופית, לפי העניין, לקראת ילדם הראשון או השני, בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג)(4) או 7(ג)(1), או במשך תקופה של 150 ימים שלאחר תום ימי ההיעדרות כאמור, בניגוד להוראות סעיף 9(ה);

(12) פיטר עובדת בימי היעדרה מעבודה לפי סעיף 7(א), בניגוד להוראות סעיף 9(ו);

(13) פגע, בלא היתר, בהיקף המשרה או בהכנסה של עובדת או עובד שחלה הגבלה על פיטוריהם לפי סעיף 9, בתקופה שבה חלה אותה הגבלה, בניגוד להוראות סעיף 9א;

(14) העביד עובדת שהיא בחודש החמישי להיריונה ואילך, בשעות נוספות, במנוחה השבועית, או בעבודת לילה, בניגוד להוראות סעיף 10.

(ב) המפריע למפקח במילוי תפקידיו לפי חוק זה, דינו – מאסר שישה חודשים.

(ג) עבירות לפי סעיף קטן (א)(1) ו-(2) הן מסוג העבירות של אחריות קפידה.

13. במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 15

15. "אחריות נושא משרה" (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, ופקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

הוספת סעיף 22א

14. אחרי סעיף 22 יבוא:

22א. "פרסום מידע על זכויות לפי חוק זה" (א) שר התעשייה המסחר והתעסוקה יפרסם מידע על זכויות לפי חוק זה בדרכים אלה, כולן או חלקן:

(1) פרסום באמצעי התקשורת;

(2) הפצת עלוני מידע;

(3) הפעלת מוקד מידע שבו יינתן מענה טלפוני לפניית הציבור בנושא זכויות לפי חוק זה;

(4) פרסום מידע באתר האינטרנט של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה.

(ב) שר התעשייה המסחר והתעסוקה ידווח לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, ב־1 בינואר של כל שנה, על ביצוע הוראות סעיף זה בשנה שקדמה לה.

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 99

15. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה–1995¹¹ (להלן – חוק הביטוח הלאומי) –

(1) בסעיף 49 –

(א) בסעיף קטן (ב)(2), בסיפה, במקום "לעניין סעיף זה" יבוא "לעניין סעיף קטן זה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) (1) עובד הזכאי לחופשת לידה לפי סעיף 6(10) לחוק עבודת נשים, וכן עובד עצמאי שמתקיימים בו התנאים האמורים באותו סעיף, זכאי לדמי לידה בעד פרק הזמן שלרגל חופשת הלידה ולצורך הטיפול בילדו הוא אינו עובד או אינו עוסק במשלח ידו, ובתנאי שמתקיימים כל אלה:

(א) הוא עובד או עובד עצמאי כאמור בסעיף 40(ב)(1), בשינויים המחוייבים;

(ב) שולמו בעדו דמי ביטוח משכרו כעובד או ששילם דמי ביטוח מהכנסתו כעובד עצמאי בעד 10 חודשים מתוך 14 החודשים שקדמו ליום הקובע או בעד 15 חודשים מתוך 22 החודשים שקדמו ליום הקובע; לעניין סעיף קטן זה, "היום הקובע" – יום הלידה או היום שבו הפסיק לעבוד, לפי המאוחר;

¹¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ז, עמ' 431.

(ג) בת זוגו זכאית לדמי לידה לפי פרק זה, בעד אותו פרק זמן, ולא שולמו לה דמי לידה בעד פרק הזמן המלא כאמור בסעיף 50(א).

(2) על אף הוראות פסקה (1), לא ישולמו דמי לידה לזכאי כאמור באותה פסקה בעד תקופות אלה:

(א) תקופה שבעדה שולמו לבת זוגו דמי לידה;

(ב) תקופה הפחותה מ־21 ימים רצופים.

(3) דמי לידה ליום לפי סעיף קטן זה הם שכר העבודה הרגיל של הזכאי לדמי הלידה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 53, 54, 55 ו־56, בשינויים המחויבים.

(4) דמי הלידה לפי סעיף קטן זה ישולמו לבת זוגו של הזכאי לדמי הלידה.

(5) רופא שהסמיך לכך המוסד (בפסקה זו – רופא מוסמך) רשאי לדרוש, בכל עת, הבהרות ופרטים נוספים, לרבות רישומים רפואיים, בכל עניין הקשור באישור הרפואי שניתן לפי סעיף 6(1)(ב) לחוק עבודת נשים, ולחוות דעתו בדבר מסוגלות בת הזוג לטפל בילדה; פקיד התביעות רשאי, בהחלטתו בתביעה לדמי לידה לפי סעיף קטן זה, להביא בחשבון את חוות דעתו של הרופא המוסמך;

(2) בסעיף 58, במקום ההגדרה "שמירת היריון" יבוא:

"שמירת היריון" – היעדרות מעבודה בתקופת ההיריון המתחייבת בשל אחד מאלה:

(1) מצב רפואי הנובע מההיריון והמסכן את האישה או את עובריה, הכל בהתאם לאישור רפואי בכתב;

(2) סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה מסכנים את האישה בשל היותה בהיריון, או את עובריה, לפי אישור רפואי בכתב, ולא נמצאה לה עבודה חלופית מתאימה על ידי מעבידה;

(3) בסעיף 61, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא תישלל זכותה של מבוטחת לגמלה לשמירת היריון לפי סימן זה בשל זכאותה לדמי מחלה לפי סעיף 7(ג)(1) לחוק עבודת נשים, ובלבד שלא ישולמו לה דמי מחלה וגמלה לשמירת היריון בעד אותה תקופה."

16. תחילתו של חוק זה 30 ימים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).

תחילה

17. (א) סעיפים 6(1), 7(2ג), 7א, 8, 9(ג)(1), (א) ו־3. לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיפים 5(1), 3(2), 4, 5 ו־6(2) לחוק זה, וסעיף 49(ה) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 15 לחוק זה, יחולו לגבי עובד שיום הלידה של ילדו חל ביום התחילה ואילך.

תחילה

(ב) סעיף 7(ג)(1) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 3(1)(ב) לחוק זה, יחול לגבי עובדת שיום הלידה של ילדה חל ביום התחילה ואילך.

(ג) סעיף 58 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 15(2) לחוק זה, יחול על מי שהגישה תביעה לגמלה לשמירת היריון ביום התחילה ואילך.

18. כל עוד לא נקבעו טפסים לפי פסקאות (א1) ו-(ב) של סעיף 7(ג) לחוק העיקרי, כנוסחו הוראת מעבר בסעיף 3(ב) לחוק זה, עובדת תהא רשאית להיעדר מעבודתה אם אישר רופא בכתב כי התקיימו התנאים הקבועים בפסקאות האמורות.

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

שמעון פרס
נשיא המדינה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 40), התשס"ז-2007*

1. בחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 9, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב1) (1) לעניין עובדת של קבלן כוח אדם המועסקת אצל מעסיק בפועל במשך שישה חודשים לפחות, יחולו הוראות אלה:
- (א) לא יגרום מעסיק בפועל לכך שקבלן כוח אדם יפטר עובדת בהיריון בניגוד להוראות סעיף זה;
- (ב) פוטרה עובדת בהיריון בניגוד להוראות סעיף זה, חזקה היא שהמעסיק בפועל הוא שגרם לפיטורים, אלא אם כן הוכיח אחרת;
- (ג) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש הן בידי המעסיק בפועל והן בידי קבלן כוח האדם.
- (2) הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על החובות והאיסורים החלים על קבלן כוח אדם כמעביד לפי כל דין.
- (3) בסעיף קטן זה, "מעסיק בפועל" ו"קבלן כוח אדם" – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996²."
2. בסעיף 14 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (6) יבוא:
- "(א6) גרם לפיטורי עובדת של קבלן כוח אדם בהיותה בהיריון, בניגוד להוראות סעיף 9(ב1);"

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

שמעון פרס
נשיא המדינה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

* התקבל בכנסת ביום י' באב התשס"ז (25 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – הכנסת 100, מיום י"ג בחשוון התשס"ו (15 בנובמבר 2005), עמ' 26.

¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 154; התשס"ז, עמ' 436.

² ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.